

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۲۸ اپریل ۲۰۲۲

امریکائی‌ها بیش از همه نگران وقوع یک جنگ هسته‌ای با روسیه هستند!

پیشروی روسیه در خاک اوکراین نگرانی‌هایی را در سراسر جهان به وجود آورده است. مردم نگرانند که پس از برخی اظهار نظرهای ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهوری روسیه از جمله این‌که غرب ممکن است با «عواقبی بزرگتر از هر آنچه که در طول تاریخ به خود دیده است» مواجه شود، استفاده از سلاح‌های هسته‌ای به این جنگ کشیده شود. بیشترین کلاهک‌های هسته‌ای متعلق به روسیه و امریکا است و بی‌دلیل نیست که پس از آغاز جنگ اوکراین، بسیاری نگران وقوع یک جنگ جهانی که احتمالاً هسته‌ای خواهد بود، شده‌اند.

ترس عمومی از وقوع یک جنگ هسته‌ای بارها در ۸ دهه اخیر فراگیر شده است. با این حال، اندازه‌گیری میزان این ترس کار دشواری برای سازمان‌های تحقیقاتی و نظرسنجی است.

دهه‌است که برخلاف جنگ‌های جهانی اول و دوم سرمایه جهانی شده است. هیچ مرز و دولتی و دیوار چینی نمی‌تواند در مقابل حرکت سرمایه و سرمایه‌دار به هر جای جهان خواست برود مانعی ایجاد کند. از این‌رو سیستم سرمایه‌داری هم در دوران صلح و هم در دوران جنگ و هم در دوران بیماری‌های واگیر و کشنده‌ای چون کووید ۱۹ به دنبال منافع طبقاتی خودش است. اکنون قیمت کالاهای ضروری مردم در بازارهای جهانی از جمله اروپا نسبت به دو ماه پیش‌تر شده‌اند.

در دو ماهی که از حمله وحشیانه روسیه به اوکراین می‌گذرد دولت‌های غربی به‌جای تلاش برای قطع جنگ و برقراری صلح و دفاع از حقوق بشر انگار با هم‌دیگر مسابقه گذاشته‌اند که کدام یک جنگ افزارهای مدرن و پیشرفته سبک و سنگین به‌همراه متخصصین و کارشناسان خود را به اوکراین بفرستند. آن‌ها همواره گسترش ناتو این پیمان نظامی ویرانگر و مخرب را تبلیغ و ترویج می‌کنند. دولت آلمان نه تنها خودش توپ و تانک‌های بی‌شماری را روانه اوکراین کرده است بلکه از کشورهای دیگری هم‌چون سوئیس نیز خواسته که به اوکراین جنگ افزارها سبک و سنگین بفرستند که با جواب منفی سوئیس مواجه شده است.

دولت آلمان در اقدامی غیرانسانی پناجویان افغان را از کمپ‌های پناهندگی اخراج می‌کند تا پناجویان اوکراینی را جایگزین آن‌ها نماید. دولت‌های غربی از پناجویان اوکراینی استقبال بی‌سابقه‌ای کرده‌اند برای مثال در سوئد تاکسی استکهلم دسته چکی مخصوص به پناجویان اوکراینی داده است تا در صورت استفاده از تاکسی به‌جای پول همین قبض را به راننده ارایه دهند و... این اقدامات در حق پناجویان و آوارگان جنگی اوکراینی بسیار مثبت و انسانی و قابل دفاع

است. اما بحث در این جاست که چرا چنین سیاست سخاوتمندانه دولت‌های اروپائی در حق پناهمجویان افغان و سوری و غیره صدق نمی‌کند و به جای آن دولت‌های غربی با اجرای قوانین تبعیض‌آمیز و نژادپرستی آشکار خود این بخش از پناهمجویان را در معرض آماج مداوم و روزمره گروه‌های راسیستی و فاشیستی و نژادپرست قرار داده‌اند؟ این چه مدل صلح‌طلبی و انسان‌دوستی است؟

اکنون نتایج یک نظرسنجی جدید نشان می‌دهد که جنگ اوکراین تا حدودی دوران جنگ سرد را در امریکا زنده کرده و بسیاری از شهروندان این کشور معتقدند که با یک «جنگ اتمی» روبه‌رو می‌شوند.

آخرین نظرسنجی مرکز تحقیقاتی مطالعات افکار عمومی وابسته به خبرگزاری آسوشیندپرس می‌گوید که «نزدیک به یک سوم از افرادی که مورد سنجش قرار گرفته‌اند معتقدند روسیه مستقیماً امریکا را با سلاح هسته‌ای» هدف قرار خواهد داد.

اگر امروز فعلاً پوتین در حرف تهدید با استفاده از بمب اتم کرده است در حالی که پیش‌تر امریکا عملاً از این بمب ویران‌گر استفاده است. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه پس از آغاز حملات به اوکراین در ۲۴ فوریه ۲۰۲۲، تسلیحات هسته‌ای کشورش را به حالت آماده‌باش درآورده است.

در این نظرسنجی بیش از ۹۰ درصد امریکائی‌ها گفته‌اند که «نگران استفاده پوتین از سلاح هسته‌ای علیه اوکراین هستند.» از هر ۱۰ نفر ۶ نفر در این باره «اظهار نگرانی شدیدی» کرده‌اند.

رابین تامپسون، استاد بازنشسته دانشگاه ماساچوست می‌گوید که «پوتین خارج از کنترل است و تنها نگران چیزی است که می‌خواهد. هم‌زمان او سلاح هسته‌ای دارد.» به گفته این استاد دانشگاه این موارد شرایط را بحرانی کرده است.

۷۱ درصد از امریکائی‌هایی که در این نظرسنجی شرکت کرده‌اند معتقدند، حمله روسیه به اوکراین، احتمال استفاده از سلاح هسته‌ای در تمام نقاط جهان را افزایش داده است. این نظرسنجی پیش از آزمایش موشک بالستیک قاره‌پیمای کره شمالی انجام گرفت و با این حال ۵۱ درصد امریکائی‌ها گفته‌اند که نسبت به تهدیدی که کره شمالی در زمینه هسته‌ای برای امریکا و جهان ایجاد می‌کند، بسیار نگران هستند.

امریکا تنها کشوری در جهان است که از سلاح هسته‌ای علیه یکی از دشمنانش استفاده کرده است. از زمان بمباران هسته‌ای هیروشیما و ناگازاکی، در اوت ۱۹۴۵، جهانیان سالی نبوده که بدون نگرانی از «جنگ هسته‌ای» سپری کرده باشند.

امریکا در روز دوشنبه ۱۵ مرداد ۱۳۲۴ با یک بمب اتمی به نام «پسر کوچک» هیروشیما یکی از شهرهای ژاپن را نابود کرد. در حالی که آلمان‌ها تسلیم شده بودند و عملاً جنگ به پایان خود رسیده بود اما ناگهان خبر ریختن دو بمب اتمی به سر مردم نازاکی و هیروشیما، مردم جهان را دچار شوک کرد!

یکی از مهم‌ترین سال‌هائی که شهروندان امریکائی به‌طرز محسوسی وقوع یک جنگ هسته‌ای را تجربه کردند، مصادف بود با ماه اکتبر سال ۱۹۶۳ و بحران موشکی کوبا. برخی از مورخان می‌گویند جهان در آن سال، تنها چند ساعت و حتی دقیقه با وقوع یک جنگ هسته‌ای فاصله داشت.

یکی دیگر از مصادیق افزایش نگرانی و ترس عمومی از حمله هسته‌ای در امریکا به‌فردای پخش فیلم «فردای حمله» فیلمی هالیوودی ساخته ۱۹۸۳ بر می‌گردد. این فیلم که از تلویزیون پخش می‌شد میزان ترس عمومی از حمله اتمی را به‌طور بی‌سابقه‌ای بالا برد.

نکته جالب در نظرسنجی اخیر آسوشیتدپرس این است که ۴۰ درصد از افراد می‌گویند که «بسیار نگران هستند که ایالات متحده وارد جنگ با روسیه شود.» در حالی که جو بایدن، رئیس امریکا ادعا کرده است که کشورش با وجود حمایت قاطع از اوکراین، تمام تلاشش را می‌کند تا مستقیماً وارد جنگ با روسیه نشود. سازمان پیمان آتلانتیک شمالی «ناتو»، هم بارها در بیانیه‌های هفته‌های اخیر بر این موضوع تاکید کرده است اما به‌منظر می‌رسد که ترس افکار عمومی امریکا بیش‌تر از رئیس جمهوری روسیه باشد تا واکنش مقامات امریکائی. دو هفته پیش نیز نخست وزیر ژاپن، فومیدا کیشیدا، گفت که «احتمال استفاده روسیه از سلاح هسته‌ای بسیاری جدی است.»

از سوی دیگر کرملین هم به‌این نگرانی‌ها به‌عمد یا غیر عمده دامن می‌زند و گامی برای کاهش نگرانی‌ها برنداشته است. ولادیمیر پوتین درست در ۲۴ فوریه ۲۰۲۲، زمانی که حمله به‌روسیه آغاز شد در یک سخنرانی به جهان یادآوری کرد که کشورش «یکی از قدرتمندترین کشورهای هسته‌ای است.» در نظرسنجی آسوشیتدپرس، ۱۰۸۲ شهروند بزرگسال امریکائی در تاریخ ۱۷ تا ۲۱ مارس ۲۰۲۲، شرکت کرده‌اند.

کدام کشورها و به چه تعداد سلاح هسته‌ای در اختیار دارند؟

در حال حاضر حدود ۱۲ هزار و ۷۰۵ کلاهک هسته‌ای شناخته شده در جهان وجود دارد که بین ۹ کشور توزیع شده است.

۱- روسیه: این کشور به‌طور تقریبی ۷۵۰۰ کلاهک هسته‌ای دارد. به این دلیل که هنوز هیچ آمار رسمی از سلاح‌های اتمی و غیر اتمی روس‌ها وجود ندارد، نمی‌توان در مورد تعداد کلاهک‌های اتمی روسیه اظهار نظر قطعی کرد. اما از این تعداد ۱۷۵۰ موشک هسته‌ای آماده پرتاب هستند.

۲- امریکا: بر اساس نظریه فدراسیون دانشمندان و محققان امریکا، ایالات متحده هم‌اکنون دست‌کم ۷۲۰۰ کلاهک اتمی دارد که از این تعداد ۱۹۰۰ عدد از آن‌ها به‌طور راهبردی آماده شلیک هستند.

۳- فرانسه: دیگر عضو دائم شورای امنیت است که به دلایلی زرادخانه‌ای اتمی خود را به ۳۰۰ کلاهک اتمی کاهش داده است.

۴- انگلیس: انگلستان نیز ۲۰۰ کلاهک هسته‌ای دارد که تعدادی از آن‌ها در زیردریایی‌های راهبردی اتمی آنان مستقر است.

۵- چین: حکومت چین ۲۵۰ کلاهک اتمی دارند اما از نظر راهبردی و توانائی تکنیکی قادر به تولید تعداد بیش‌تری کلاهک اتمی از طریق ذخیره پلوتونیوم می‌باشند.

۶- هند: هندوستان کشوری است که بدون اجازه شورای امنیت خود را کشور دارای بمب هسته‌ای خوانده و اکنون طبق آمارهای رسمی دولتی، توانائی تکنیکی و فن‌آوری لازم برای تولید بیش از ۱۰۰ کلاهک هسته‌ای را در اختیار دارد.

۷- کره شمالی: پیونگ یانگ برای اولین بار در اکتبر سال ۲۰۰۶ به‌طور رسمی اعلام کرد بمب اتمی دارد. این کشور دومین کلاهک هسته‌ای خود را نیز در مه سال ۲۰۰۹ به‌دست آورد.

۸- پاکستان: پاکستان پس از دستیابی دشمن اصلی‌شان - هند- به سلاح اتمی، تلاش فراوانی کردند که بمبی هسته‌ای داشته باشند. اسلام‌آباد نیز ۱۰۰ کلاهک هسته‌ای در اختیار دارد.

۹- اسرائیل: این کشور مطمئناً کلاهک هسته‌ای در اختیار دارد اما سیاست ابهام اتمی را در پیش گرفته و داشتن سلاح هسته‌ای را نه تکذیب و نه تأیید می‌کند. اما بر اساس توانمندی راکتور اتمی دیمونا و ظرفیت تولید پلوتونیوم در این تاسیسات هسته‌ای، اسرائیل دست‌کم برای ساخت ۱۰۰ تا ۲۰۰ کلاهک هسته‌ای توانایی لازم را در خود ایجاد کرده است.

در روز اول ژانویه ۱۹۶۷ - ۱۱ دی ۱۳۴۵، پیمانی تحت عنوان منع گسترش تسلیحات هسته‌ای موسوم به NPT اجرائی شد. ۱۹۱ کشور عضو سازمان ملل پای این پیمان را امضاء کردند. طبق پیمان NPT، پنج کشور آمریکا، روسیه، انگلیس، فرانسه و چین (اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل) کشورهای دارنده بمب اتمی لقب گرفتند و بر همین اساس مجاز به تولید و ذخیره تسلیحات هسته‌ای بودند. زیرا که قبل از اجرائی شدن پیمان NPT ساخت بمب اتمی و آزمایش آن را انجام داده بودند.

هندوستان، پاکستان، سودان جنوبی و حکومت اسرائیل از همان ابتدا این پیمان را امضاء نکردند. دولت هند معتقد بود پیمان NPT جهان را به «اقلیت پنج کشور دارنده سلاح هسته‌ای» و «اکثریت فاقد سلاح هسته‌ای» تقسیم می‌کند؛ لذا از همان ابتدا با این امر مخالفت کرد. پاکستان نیز به دلیل رقابت و دشمنی با هندی‌ها، زیر بار تعهدات این پیمان نرفت. حکومت اسرائیل هم هیچ‌گاه از NPT پیروی نکرد. برنامه هسته‌ای اورشلیم از دیدگاه ناظران جهانی پنهان نگه داشته شده و هیچ‌گاه وجود بمب اتمی را تأیید یا تکذیب نکرده است. حتی «جان اف کندی» رئیس‌جمهور اسبق آمریکا، به شدت اصرار داشت که «تل‌آویو باید در مورد فعالیت‌های هسته‌ای خود شفاف‌سازی کند.» اصراری که البته با ترور «کندی» خاتومه یافت!

کدام یک از رهبران جهان قدرت دستور حمله هسته‌ای را دارد و می‌تواند جنگ هسته‌ای به راه بیندازد؟ در کشورهای مختلف جهان، یک مقام سیاسی می‌تواند فرمان هسته‌ای را اعلام کند. مثلاً در آمریکا رئیس‌جمهوری می‌تواند فرمان حمله هسته‌ای بدهد. در بریتانیا شخص نخست وزیر این قدرت را دارد. در برخی از کشورها هم مثل چین حق صدور فرمان هسته‌ای با کمیسیون نظامی است. در کشورهای دیگر جهان چه کسی این قدرت را دارد؟

آمریکا؛ رئیس‌جمهور برای فرمان هسته‌ای نیاز به مشورت با کنگره ندارد. بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا می‌تواند بدون مشورت با کنگره دستور پرتاب موشک هسته‌ای را صادر کند.

در مورد برنامه روسیه برای سلاح‌های هسته‌ای اطلاعات کمی در دسترس است اما به گفته منابع آزاد، پوتین یک کیف هسته‌ای حمل می‌کند که در زبان روسی به آن «چگت» (Cheget) می‌گویند و یازده کیلوگرم وزن دارد. وزیر دفاع و فرمانده کل قوای روسیه هم هر کدام «چگت» دارند.

چگت «چمدان هسته‌ای» است که نام قله «چگت» در «کاباردینو بالکاریای روسیه به آن داده شده و بخشی از سیستم اتوماتیک (خودکار) فرماندهی و کنترل نیروهای هسته‌ای ستراتژیک روسیه (SNF) موسوم به کازبیک (به‌نام قله کازبیک) است.

در صورت بروز حمله هسته‌ای در کشور، هر سه «چگت» به‌طور هم‌زمان به صاحبان‌شان خبر می‌دهند.

این کیف‌ها به یک سیستم ارتباطی متصل هستند که «کاوکز» (Kavkaz) نام دارد. مقامات ارشد دولتی می‌توانند از طریق این سیستم ارتباطی در صورت نیاز تصمیم بگیرند از سلاح هسته‌ای استفاده کنند.

در روسیه همچنین یک سیستم پشتیبانی به نام «پریمتر» (Perimetr) «وجود دارد و در غرب اروپا و امریکا به «دست مرده» معروف است. این سیستم وقتی به کار می‌افتد که حاملان چگت و پست‌های فرماندهی از کار بیافتند و باعث می‌شود تمام توان هسته‌ای روسیه در پاسخ به حمله انجام شده فعال شود.

سیستم بازدارنده هسته‌ای بریتانیا به «ترایدنت» (Trident) معروف است و مسئولیت نهائی شلیک موشک‌ها را بر عهده نخست وزیر یا معاونی می‌گذارد که خود نخست وزیر برای مدتی که از کشور بیرون رفته، تعیین کرده است.

هر نخست وزیر جدید که روی کار می‌آید، «نامه آخرین چاره» را در چهار نسخه می‌نویسد. این نامه‌ها در زیردریائی‌های هسته‌ای «ونگارد» نگهداری می‌شوند که موشک‌های بالیستیک هسته‌ای و بخشی از زرادخانه هسته‌ای بریتانیا هستند.

اگر ارتباط کشتی با بریتانیا قطع شود یا فرمانده کشتی اطمینان پیدا کند که کشور تحت حمله از پا افتاده است باید هر دستوری که در نامه داده شود اجرا کند که شامل این موارد است: «با سلاح هسته‌ای حمله کنید»، «حمله نکنید»، «زیردریائی را تحت فرمان یکی از نیروهای متفق قرار دهید».

متن نامه سری است و با انتخاب نخست وزیر جدید، نامه بدون این‌که باز و خوانده شود نابود می‌شود.

در فرانسه، رئیس‌جمهور تنها مقامی که می‌تواند دکمه قرمز هسته‌ای را فشار بدهد. حق صدور فرمان حمله هسته‌ای تنها به رئیس‌جمهور فرانسه داده شده است. طبق ماده ۱۶ قانون اساسی، فقط رئیس‌جمهور در صورتی که تشخیص دهد «استقلال ملت یا تمامیت ارضی کشور در معرض تهدید جدی و آنی است» حق دارد فرمان دهد سلاح هسته‌ای به کار گرفته شود.

اگر دولت حس کند که رئیس‌جمهور «کفایت سیاسی ندارد» می‌تواند از شورای قانون اساسی درخواست کند که مانع از اقدام رئیس‌جمهور شود. این درخواست خودبه‌خود آغازگر انتخابات ریاست جمهوری جدید خواهد شد.

در چین؛ کمیسیون نظامی مرکزی می‌تواند جنگ هسته‌ای را آغاز کند. اطلاعات زیادی درباره پروتکل (رسم کار) چین برای به کار گیری سلاح‌های هسته‌ای در دسترس عموم نیست.

اما از متنی نظامی مربوط به سال ۲۰۰۴ میلادی که «اتحادیه دانشمندان متعهد» (کمیته دانشمندان نگران) از چینی ترجمه کرده‌اند چنین بر می‌آید که حق صدور فرمان هسته‌ای با کمیسیون نظامی مرکزی یا فقط رئیس این کمیسیون است.

این کمیسیون ۱۱ عضو دارد که ژنرال‌های ارشد یا اعضای ارشد حزبی هستند رئیس کمیسیون، رئیس‌جمهوری چین است. این احتمال وجود دارد که به دنبال اصلاحات اخیر این فرایند تغییر کرده باشد.

در هند؛ تصمیم نهائی صدور فرمان هسته‌ای با نخست وزیر است. در حال حاضر نارندرا مودی حق دارد دکمه هسته‌ای را فشار دهد. او نخست وزیر و رئیس شورای سیاسی گروه فرماندهی هسته‌ای است که تنها بخش دولتی است که حق دارد فرمان حمله هسته‌ای را صادر کند. تصمیم نهائی با نخست وزیر است.

در پاکستان؛ رییس ستاد ملی فرماندهی هسته‌ای می‌تواند فرمان حمله هسته‌ای را صادر کند شاهد خاقان عباسی، نخست وزیر کشور و رییس «ستاد ملی فرماندهی هسته‌ای» است و در نتیجه اختیار دارد حمله هسته‌ای را آغاز کند.

ساختار کنترل سه رده دارد و شامل ستاد ملی فرماندهی هسته‌ای، سپاه برنامه‌های ستراتیژیک و فرماندهی نیروهای ستراتیژیک.

در دستورالعمل کارکردی «ستاد ملی فرماندهی هسته‌ای» مقرر شده که تصمیم شروع حمله هسته‌ای باید با اجماع ستاد ملی فرماندهی هسته‌ای اتخاذ شود و رای نهائی با رئیس ستاد است. سازمان‌های دیگر مسئول خبررسانی و اجرای تصمیم هستند.

اسرائیل هرگز رسماً داشتن سلاح‌های هسته‌ای را تأیید یا رد نکرده است. اما اطلاعات کمی درباره سیاست‌های هسته‌ای این کشور در دست است اما چندین کارشناس می‌گویند که زرادخانه این کشور تحت فرمان یک فرد نیست و تحت کنترل سیستم مدنی سفت و سختی است.

در کره شمالی؛ کیم جونگ اون تنها مقامی است که می‌تواند آتش بیار جنگ هسته‌ای باشد. شاید تعجب نداشته باشد که چیز زیادی در باره فرایند پرتاب موشک هسته‌ای کره شمالی در دست نیست اما می‌شود فرض کرد که دکمه بزرگ قرمز در اختیار کیم جونگ اون باشد.

سومین عصر هسته‌ای که در ده سال گذشته با بحران‌های مختلف پدیدار شده بود، واقعا در اوکراین آغاز شده است. در سال ۲۰۱۸، رئیس ستاد کنونی نیروی دریائی فرانسه، دریاسالار پیر وندیه، تعریف این تغییر دوران ستراتژیک را، چنین توضیح داده است: «چند نشانه نمایانگر آنست که ما وارد یک دوره جدید می‌شویم. «سومین عصر هسته‌ای» که پس از دوره اول، که مبتنی بر بازدارندگی متقابل بین دو قدرت بزرگ بود، و عصر دوم، که امید به نابودی کامل و سلاح‌های هسته‌ای پس از پایان جنگ سرد را در پی داشت، آغاز می‌شود.» «احیا تشدید تحرک هسته‌ای واشنگتن»، لوموند دیپلماتیک، مارس ۲۰۱۸

رابرت جرویس، استاد دانشگاه کلمبیا، پیشگام روان‌شناسی سیاسی در روابط بین‌الملل که در ۹ دسامبر ۲۰۲۱ درگذشت، تلاش کرد نشان دهد که می‌توان از معضل امنیتی خارج شد که باعث می‌شود هر بازیگر اقدامات خود را دفاعی تلقی کند و اقدامات رقیب را به‌صورتی «طبیعی» تهاجمی بداند. به گفته وی، شکستن ماریپیچ ناامنی ناشی از این تحریف، مستلزم توسعه تبادل سیگنال‌هایی است که تمایز ابزارهای «تهاجمی» از «دفاعی» را در زرادخانه‌های دشمنان ممکن می‌سازد. به کارگیری نظریه چشم‌انداز او در مبادلات هسته‌ای، همچنین فرصت‌های مناسبی را برای تفسیر رفتار روسیه در بر می‌گیرد، به‌عنوان مثال، نشان می‌دهد که تاکتیک‌های تهاجمی اغلب ناشی از جلوگیری از ضرر است تا امید به سود.

ولادیمیر پوتین بعد از مدت‌ها حاضر نشدن در انتظار عمومی بالاخره در مراسم تدفین یکی از تئوریسین‌های نزدیک به خود در مسکو حاضر شد در حالی که یکی از افسران همراهش کیفی را در دست داشت که از آن با عنوان کیف هسته‌ای پوتین یاد می‌کنند. در هنگام حضور پوتین، محل اجرای مراسم تدفین از افراد غیر رسمی خالی شد که علت آن ترس رئیس‌جمهور روسیه از ترور شدن عنوان شده است.

حضور آشکار یک افسر ارشد نظامی با لباس‌های غیرنظامی همراه با کیف دستی که در واقع کلید پرتاب موشک‌های ستراتژیک روسیه است در این برهه پرآشوب جهانی بسیاری را نسبت به نیت پوتین برای استفاده از سلاح‌های هسته‌ای بیمناک می‌کند. شیوه حضور پوتین در مراسم تدفین یکی از سیاستمداران نزدیک به خود از بیم عمیق او از ترور در بحبوحه اعتراض‌ها به حمله به اوکراین خبر می‌دهد و البته بی‌اعتمادی حتی نسبت به حامیان سیاسی او که قبل و بعد از حضور پوتین در کلیسا، حضور پررنگی در مراسم تدفین ژیرینوفسکی داشتند. وقتی پوتین به جنازه ژیرینوفسکی ادای احترام کرد، هیچ نگهبان مسلحی در کنار تابوت او نیز دیده نمی‌شد.

کیف هسته‌ای ولادیمیر پوتین که بسیار شبیه کیف هسته‌ای امریکا موسوم به «فوتبال» است حاوی داده‌های حیاتی برای صادر کردن دستور شلیک موشک‌های ستراتژیک این کشور است. تصویری در روزنامه «سان» منتشر شده که یک

کیف باز شده را نشان می‌دهد و ادعا می‌کند که محتویات کیف هسته‌ای پوتین اولین بار در سال ۲۰۱۹ توسط یک شبکه روسی متعلق به وزارت دفاع روسیه به نام Zvezda فاش شده است.

رسانه‌های محلی روسیه مدعی هستند که در واقع سه عدد از این کیف‌ها وجود دارد و هر کدام از آن‌ها در دسترس مقامات بسیار ارشد فدراسیون روسیه قرار دارند. همراه داشتن این کیف هسته‌ای در مراسم تدفین یکی از نزدیکان پوتین پس از آن اتفاق می‌افتد که رئیس‌جمهور روسیه به دنبال حمله به اوکراین، دستور آماده‌باش سلاح‌های هسته‌ای کشورش را صادر کرده است. روسیه بزرگترین زرادخانه سلاح‌های هسته‌ای جهان را در اختیار دارد که شامل نزدیک به ۶۰۰۰ کلاهک هسته‌ای است که شامل موشک‌هایی می‌شود که می‌توانند خاک اصلی امریکا را هدف قرار دهند. کیف هسته‌ای پوتین که یک کد عبور شخصی دارد معمولاً در تمام ۲۴ ساعت هفته تحت حفاظت بوده و کنترل زرادخانه هسته‌ای مسکو را در اختیار دارد.

این کیف توسط افسری بلندمرتبه حمل می‌شود که همه جا پوتین را همراهی می‌کند. این کیف که در روسیه با نام Cheget شناخته می‌شود در اوایل دهه ۱۹۸۰ ساخته شده و برای اولین بار در سال ۲۰۱۹ در انظار عمومی دیده شد. دکمه اصلی داخل این کیف که دکمه پرتاب موشک‌های هسته‌ای روسیه است، نه به رنگ قرمز بلکه به رنگ سفید است. اطلاعات دیگری در مورد این کیف هسته‌ای متعلق به کرملین وجود ندارد.

تلویزیون دولتی روسیه برای نخستین بار تصویری از کیف رئیس‌جمهور این کشور را نشان داد که می‌تواند شامل دکمه‌ای باشد که در صورت بروز جنگ سوم جهانی از آن استفاده شود.

به گزارش وبسایت انگلیسی میرر، این تصویر که نخستین بار توسط تلویزیون دولتی زوزدا روسیه پخش شد یک «چگت» یا کیف هسته‌ای است که شامل یک کد کلیدی شخصی شده یا یک فلش کارت است و به صورت ۲۴ ساعته و هر روز هفته تحت نظر می‌باشد.

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه می‌تواند کد دستوری را به نیروهای موشکی ستراتیژیک برای استفاده از سلاح اتمی در هر زمانی ارسال کند.

در مجموع سه کیف به اندازه لپ‌تاپ وجود دارد که به پوتین و دو تن از مقام‌های عالی رتبه روسیه اجازه می‌دهد تا حمله اتمی را عملیاتی و اجرایی کنند.

این وسیله یکسری عدد در مرکز و چهار دکمه بزرگ در زیر و یک دکمه سفید دارد که گفته می‌شود دکمه راه اندازی است.

به گفته اتمیک هریتج، همچنین این یک سیستم سه گانه است که به دستور پوتین و دو مقام ارشد دیگر برای انجام یک حمله اتمی نیاز دارد.

این چگت با «توپ فوتبال هسته‌ای» دونالد ترامپ، رئیس جمهوری امریکا (کیف اتومی همراه ترامپ) قابل مقایسه است که شامل کدهای پرتابی برای تسلیحات اتومی امریکا است.

اما توپ فوتبال اتومی، دکمه پرتاب ندارد و به جای آن دارای کدهای فرمانی است که رئیس جمهوری می‌تواند آن را به پنتاگون ارائه کند.

دکترین اتومی روسیه که خود پوتین در سال ۲۰۲۰ تأیید کرد، بیان می‌کند که این کشور تنها در یکی از چهار مورد به حملات اتومی متوسل می‌شود: زمانی که موشک‌های بالستیک به سمت روسیه یا متحدانش شلیک شود، زمانی که دشمن در پاسخ از سلاح اتومی استفاده کند، حمله به یک محل تسلیحات اتومی روسیه یا در پاسخ به حمله‌ای که موجودیت کشور روسیه را تهدید کند.

لازم به یادآوری است که سال گذشته پنج قدرت اتومی جهان روز دوشنبه ۱۳ دی ۱۴۰۰ در بیانیه مشترک کم‌سابقه‌ای بر منع گسترش جنگ‌افزارهای هسته‌ای و پرهیز از جنگ اتومی تأکید کردند، در حالی که امروز نه تنها این بیانیه، بلکه تقریباً کلیه بیانیه‌ها و کنوانسیون‌های بین‌المللی که پس از جنگ جهانی دوم به تصویب رسیده بودند همگی بی‌اعتبار شده‌اند و اتفاقاً حکومت‌های امضاکننده خود این کنویانسیونها را نقض کرده‌اند و به همین دلایل سازمان ملل نیز بی‌اعتبار شده است.

ایالات متحده، روسیه، چین، فرانسه و بریتانیا، پنج قدرت اتومی و اعضای دائمی شورای امنیت، در بخشی از این بیانیه مشترک گفتند: «ما عمیقاً معتقدیم که از گسترش سلاح‌های هسته‌ای باید جلوگیری کرد و جنگ اتومی برنده‌ای ندارد و نباید روی دهد.»

این بیانیه پس از آن منتشر شد که بازبینی پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان‌پی‌تی) مصوب سال ۱۹۷۰ به دلیل محدودیت‌های ناشی از همه‌گیری ویروس کرونا، از روز چهارم ژانویه به مهلت دیگری در سال جاری میلادی موکول شد.

پنج قدرت اتومی جهان با وجود تشدید تنش در مناسبات غرب با چین و روسیه در بخش دیگری از این بیانیه مشترک گفتند: «پرهیز از وقوع جنگ بین کشورهای دارای سلاح هسته‌ای و کاهش خطرهای راهبردی مهمترین مسئولیت ماست.»

در بخش دیگری از این بیانیه که متن انگلیسی آن از سوی کاخ سفید منتشر شده است آمده که «با توجه به پیامدهای گسترده کاربرد سلاح‌های هسته‌ای، ما تأکید می‌کنیم که سلاح‌های هسته‌ای تا زمانی که وجود دارند فقط باید برای مقاصد دفاعی، مقابله با تجاوز و جلوگیری از جنگ مورد استفاده قرار گیرند.»

«هر یک از ما تلاش خواهیم کرد در سطح ملی موازین ضروری برای جلوگیری از کاربرد غیرمجاز و غیرهدفمند از سلاح‌های هسته‌ای را تحکیم کنیم.»

این بیانیه مشترک در شرایطی منتشر می‌شود که تنش بین واشینگتن و مسکو به دلیل تجمع نیروهای روسیه در نزدیکی مرزهای اوکراین به بحرانی‌ترین سطح خود از زمان پایان جنگ سرد رسیده است. امریکا و متحدان غربی آن احتمال می‌دهند که هدف از تجمع نیروهای روسیه حمله به خاک اوکراین باشد.

از سوی دیگر افزایش قدرت نظامی چین در سال‌های اخیر نگرانی از احتمال رویارویی بین این کشور و امریکا به خصوص بر سر تایوان را افزایش داده است. چین، تایوان را بخشی از قلمرو خود می‌داند و بارها تأکید کرده است که بالاخره یک زمانی این کشور را حتی اگر لازم باشد با استفاده از زور به خاک خود ملحق خواهد کرد.

دولت روسیه ضمن استقبال از بیانیه مشترک پنج قدرت اتمی ابراز امیدواری کرد که این اقدام زمینه را برای کاهش تنش در سطح بین‌المللی فراهم کند.

وزارت خارجه روسیه در بیانیه‌ای گفت: «ما امیدواریم که در وضعیت دشوار امنیت بین‌المللی تصویب این نوع بیانیه‌های سیاسی به کاهش تنش در سطح بین‌المللی کمک کند.»

دمیتری پسکوف، سخنگوی کاخ کرملین، نیز به رسانه‌های روسیه گفت با وجود انتشار این بیانیه از نظر مسکو برگزاری اجلاس سران کشورهای صاحب سلاح هسته‌ای کماکان «ضروری» است.

این بیانیه در عین حال همزمان با ادامه دور هشتم مذاکرات مربوط به احیای برجام منتشر می‌شود. نمایندگان ایران و روسیه نتایج این دور از مذاکرات را که دوشنبه گذشته شروع شد مثبت ارزیابی کرده‌اند ولی امریکا و قدرت‌های اروپایی می‌گویند هنوز برای قضاوت در مورد سازنده بودن روش برخورد ایران زود است.

واشینگتن در عین حال هشدار داده که فرصت چندانی برای توافق باقی نمانده است و در صورت شکست مذاکرات برجام، امریکا گزینه‌های دیگری را مدنظر قرار خواهد داد.

به نوشته سایت «Anonymous»، روس‌ها اطمینان پیدا کرده‌اند جنگ جهانی سوم هر زمان می‌تواند شروع شود، به همین دلیل در کار ساخت پناهگاه‌هایی هستند که تمامی لوازم روزمره زندگی را در داخل خود دارد.

اما این پناهگاه‌ها برای ثروتمندان است و معلوم نیست بقیه مردم چه کار باید بکنیم؟

بسیاری معتقدند روسیه و بیشتر کشورهای اروپای شمالی و همچنین امریکا تبدیل به ویرانه‌های رادیواکتیو می‌شوند که اگر کسی هم زنده بماند باید برای بقای خود دائما بجنگد.

جهان به فیلم «جنگ جهانی Z»، بدون زامبی‌ها و با خرابی بیشتر، شبیه خواهد شد.

در مستندی در سال ۲۰۱۸، پوتین اظهار داشت که «... اگر کسی تصمیم به نابودی روسیه بگیرد، ما حق قانونی داریم که پاسخ دهیم. بله، این فاجعه‌ای برای بشریت و برای جهان خواهد بود. اما من شهروند روسیه و رئیس دولت آن هستم.

چرا دنیایی بدون روسیه می‌خواهیم؟»

پاول فلگنهاور، تحلیل‌گر دفاعی مستقر در مسکو، معتقد است: «پوتین در تنگنا قرار دارد. زمانی که غرب دارائی‌های بانک مرکزی روسیه را مسدود کند و سیستم مالی روسیه عملاً از داخل منهدم شود، گزینه‌های زیادی برای او باقی

نمی‌ماند. این اتفاق این نظام را از کار می‌اندازد.»

دمیتری موراتفوف، برنده جایزه نوبل، می‌گوید: «خنبران سیاسی روسیه هرگز کنار مردم نیستند. آن‌ها همیشه طرف حاکم را می‌گیرند.»

پاول فلگنهاور می‌گوید: «هیچ‌کس حاضر نیست جلوی پوتین بایستد. ما در نقطه خطرناکی هستیم.»

اگر جنگ اتمی روی دهد امن‌ترین جای جهان کجا خواهد بود؟

برخی‌ها در جواب این سؤال به جزیره نیوزیلند در نیمکره جنوبی اشاره می‌کنند که به‌خاطر دور بودن می‌تواند جایی برای زندگی باشد.

پیامدهای اتمی به سختی به این جزیره می‌رسد و چون از نظر ستراتیژیک جای مهمی نیست، کسی برای جنگ به سراغ آن نمی‌رود.

پیتر باسکرویل، از نویسندگان سایت «کوآرا»، معتقد است این جزیره جنوبی از صحنه‌های جنگ بسیار دور است و زمین آن حاصلخیز با ذخایر آب شیرین و جمعیت قابل قبولی دارد.

بسیاری هم می‌گویند که شهر پرت در استرالیا جای خوبی برای زندگی در صورت جنگ اتمی در جهان خواهد بود. به گزارش روزنامه بریتانیایی گاردین، جزیره ایستر در اقیانوس آرام جنوبی هم جای خوبی برای زندگی خواهد بود. بر اساس نرم‌افزاری که برای گاردین طراحی شده، در صورت جنگ جهانی سوم، شاید بهترین جا برای زندگی قطب جنوب باشد.

باید گفت که بیش از نیمی از جمعیت جهان در قسمت‌های شمالی جهان زندگی می‌کنند و برای این افراد جهان احتمالاً به جهنم تبدیل خواهد شد. اگر بمب هیدروژنی به جایی اصابت کند، به شعاع ۱۶ کیلومتر تقریباً همه چیز را نابود می‌کند. در منطقه اصابت این بمب، پوست آدمیان آب می‌شود، درختان آتش می‌گیرد و اگر کسی هم از انفجار اولیه زنده بماند، با رادیواکتیو موجود در هوا مسموم خواهد شد.

بر اساس گزارشی که در اواخر دهه ۱۹۷۰ از سوی دفتر فن‌آوری به کنگره آمریکا تسلیم شد، در صورت وقوع جنگ اتمی بیش از ۷۰ درصد جمعیت آمریکا از میان خواهد رفت.

اکنون تعدادی از میلیونرها معروف از مدت‌ها پیش شروع به ساخت پناهگاه‌های مخصوصی برای چنین پیشامدی کرده‌اند؛ برای مثال در ایالت کانزاس آمریکا پناهگاهی به نام Atlas Missile Silo در حال ساخت است که قادر به نگهداری ۷۰ نفر به مدت پنج سال است.

این پناهگاه دارای تمهیداتی مثل باغچه سبزیجات هیدروپونیک، تانکرهای عظیم ذخیره آب، ژنراتور برق و توربین‌های بادی است. هر چند با توجه به غیرمسکونی بودن مجموعه جزایر Bikini Atoll بعد از گذشت ۶۰ سال از آزمایشات هسته‌ای آمریکا، به‌نظر می‌رسد این میلیونرها نیازمند ستراتیژی جدیدی باشند.

از آن جایی که قدرت‌های هسته‌ای جهان در نیمکره شمالی دنیا قرار دارند، بهتر است نیمکره جنوبی را برای زندگی انتخاب کرد. البته اگر امکان و توانش مالی‌اش را داشته باشید؟ کشورهایی مثل استرالیا، نیوزیلند، افریقای جنوبی و آرژانتین آب‌وهوای معتدلی داشته و فضای بسیار زیادی برای رشد مواد غذایی دارند، و از آن جایی که در مسیر جنگ هسته‌ای هم قرار ندارند، احتمال هدف قرار گرفتن آن‌ها نزدیک به صفر است.

در یکی از رمان‌های کلاسیک و تخیلی رمان‌نویس انگلیسی، نویل شوت، به نام «در ساحل»، داستان این‌طور شروع می‌شود که در اثر وقوع جنگ اتمی، نیمکره شمالی زمین نابود شده و ابرهای رادیواکتیو به طرف استرالیا پیش می‌روند و ...

در این داستان اشاره به این شده که ملبورن یکی از بهترین مکان‌های برای در امان ماندن از تبعات جنگ اتمی است چرا که اگر نبرد هسته‌ای در نیمکره شمالی شروع شود، ملبورن استرالیا یکی از آخرین مکان‌هایی است که تشعشعات و ابرهای هسته‌ای به آنجا خواهند رسید.

طبق یکی از گزارشات منتشر شده از سوی دولت آمریکا در سال ۲۰۱۰، اگر در نزدیکی محل اصابت یا انفجار بمب اتمی قرار داشته باشید، متأسفیم، شانس برای زنده ماندن ندارید! هر چند اگر چند کیلومتر با محل انفجار فاصله داشته باشید، از همان فاصله دور شاهد یک درخشش روشن و آبی خواهید بود و موج انفجار در کمتر از چند ثانیه شما را خواهد گرفت.

برای جلوگیری از پاره شدن پرده‌های گوش دهان‌تان را باز کرده و دود را شروع کنید: حدود ۱۰ تا ۱۵ دقیقه فرصت دارید که از تشعشع اتمی فرار کنید. اگر از قبل آدرس پناهگاهی را در ذهن دارید، با نهایت سرعت خود را به آنجا برسانید.

بعضی از دانشمندان پیش‌بینی کرده‌اند که غبار بسیار حجیمی از انفجارهای اتمی پی‌درپی موجب پنهان شدن خورشید شده و شاهد پدیده «زمستان اتمی» خواهیم بود؛ در آن صورت تنها راه برای زنده ماندن، پناه بردن به زیر زمین خواهد بود.

در پایان می‌توانیم امیدوار باشیم که جنگ اتمی هرگز آغاز نشود، هر چند احتمال وقوع آن را نمی‌توان به کلی رد کرد. چرا که جهان امروز در دست یک مشت دیوانه‌ای است که هر لحظه می‌توانند دگمه‌های آغاز جنگ اتمی را فشار دهند!

بی‌گمان باید با صدای بلند و قاطع حمله روسیه اوکراین را با صدای بلند و قاطع محکوم کرد و خواهان قطع فوری این جنگ خانمان‌سوز و ویران‌گر شد. اما در عین حال نباید به دخالت‌های مستقیم و غیرمستقیم دولت‌های عضو ناتو در حمایت بی‌چون و چرا از دولت اوکراین چشم بست و همچنین به جنایات گذشته دولت‌های جنگ‌افروز عضو ناتو و در راس همه دولت آمریکا. نباید فراموش کنیم که دولت وقت آمریکا نخستین دولتی در تاریخ بشر بود که از بمب اتم استفاده کرد و در دهه‌های اخیر نیز همین دولت آمریکا با ناتو و بی‌ناتو از جمله کشورهای لیبی و عراق و افغانستان را بیه اشغال نظامی خود درآورده و این کشور را به جولانگاه خود تبدیل کرده و آن‌ها را ویران و به قتل‌گاه شهروندانش تبدیل کرده است.

اکنون جنبش‌هایی نظیر جنبش ضدجنگ و جنبش صلح و جنبش کارگری و سایر جنبش‌ها و نهادهای اجتماعی جهان نگرانند که اولاً این جنگ به کشورهای دیگر کشیده شود و دوماً حتی از بمب اتم استفاده شود که اخیر پوتین رئیس‌جمهوری روسیه کلیه پایگاه‌های اتمی خود را به‌حال آماده‌باش درآورده است و کیف مخصوص فرمان آغاز جنگ اتمی را نیز با خود حمل می‌کند. اما مشکل بزرگتر جهانی این است که در حال حاضر این جنبش‌ها ساکتند و متأسفانه به‌طور جدی و پیگیر و عمومی وارد صحنه سیاسی و اجتماعی جوامع مختلف نشده‌اند.

چهارشنبه هفتم اردیبهشت [ثور] ۲۰۱۴ - بیست و هفتم اپریل ۲۰۲۲